

кое-то блъщѣ надъ насъ въ свѣтлывы-ты небесны тѣла; что украшивать твърдь-тѣ.

Такава е книга-та, коя-то богъ е показаль на челоуѣцы-ты, за да ги научи оновѣ, кое-то е самъ си той; отъ нежъ тиѣ унознахъ първо онова, что той искаше да имъ яви на неговы-ты бескрайны съвършенства: прѣдъ изглѣда на тѣя голѣмы предмѣты, обладани отъ удивленіе и отъ единъ благоговѣйный страхъ, поклонихъ ся за да почитятъ и въсхвалятъ Всемогущаго Творца. Тиѣ нѣмахъ нуждъ отъ Пророцы за да ги поучить онова за кое-то сѣ длъжина на Върховно-то на Величество; чюдесно-то твореніе на небеса-та и Вселениѣ научи ги довольно. Оставихъ това просто и чисто вѣроисповѣданіе на дѣтца-та си; нъ тоя многоцѣнный злогъ ся разврати въ тѣхны-ты рѣцѣ. Обаче като глѣдахъ хубость-тѣ и сїятельность-тѣ на на божїи-ты дѣла, почюдихъ ся и ги зехъ като сжщїи Богъ: звѣзды-ты, что ся появяхъ за да извѣстятъ Неговъ-тѣ славѣ на челоуѣцы-ты, станахъ наскоро самы-ты имъ божества. Безумни! отдадохъ молитвы и почитанїя на сѣнце-то на мѣсяца и на другы чюдесны твари, что не можяхъ нито да ги чюжъ нито да ги въспріемать! хубость-та на тѣя божественны дѣла направи челоуѣка да забрави длъжность-тѣ си камъ неговыя творецъ.

(Бартелеми).

2. Свѣтъ-та

Свѣтъ-та доставя едно второе доказательство за безсмъртность-тѣ на нашиѣ-тѣ душиѣ. Всякой челоуѣкъ има у себе се едне сѣдѣще, дѣто отъ са-